

Jak šel Bertík pro koblížek a ztratil desetikorunku

Téma k finanční edukaci dětí: SPOLUPRÁCE

Lidé si již odpradáva potřebovali vzájemně pomáhat, protože každý něco umí a pak se často neobejdeme jeden bez druhého. Když se lidé dohodnou dělat věci dohromady, vznikne spolupráce mezi nimi a tím i spousta dobrých věcí. Děti si také umí vzájemně pomoci. Náš Bertík bydlí se svými rodiči ve druhém patře a ostatní děti v domě ho mají rádi, je totiž legrační. Občas něco ztratí, taky mu všechno padá z ručiček. Včera zub, který si vytrhnul sám, když seděl na záchodku. Naštěstí ho našla mamka. Stává se, že věci, které si myslíme, že dokážeme sami, se nakonec neobejdou bez spolupráce s ostatními. Ve třídě máme kamarády, se kterými rádi děláme něco společně. A Bertík? Ten by se bez občasné pomoci ostatních neobešel a díky tomu také není nikdy sám.

Jak šel Bertík pro koblížek a ztratil desetikorunku

Malý Bertík chodí každé ráno s tatínkem do školky. Maminka mu vždy dává 10 korun, aby si cestou dole u nich v domě, od pekaře, koupil svůj oblíbený koblížek plněný nugátem. Mňam.

Otázky pro zapojení do příběhu:

„S kým chodíte ráno do školky?“

„Máte rádi koblíhy?“

„Bude Bertíkovi 10 Kč stačit na jednu koblíhu s nugátem, co myslíte?“

Děti odpovídají.

Bertík pevně svírá desetikorunu v ruce a schází s tatínkem po schodech dolů a samozřejmě každý schod skáče, tatínek ho přidržuje. Dnes už se odváží a skočí dole i dva schody najednou. Včera ve školce říkal Tomáškoví, že by to prý dokázal i se zavřenýma očima. Skáče dva schody a tatínek otevírá dveře směrem ven do ulice. Jenže! Když se otevrou dveře od domu, Bertík nešťastně minci upustí a ta se mu zakutálí rovnou do kanálu, který je na ulici hned před vchodovými dveřmi. Ajajaj a je po koblížku! Bertík se rozbrečí a tatínek leze po čtyřech, vyndává lupu z kalhot a hledá v kanálu ztracenou minci. Do toho přijíždějí popeláři, troubí na ně, chtějí zaparkovat u chodníku, ale tatínek jim u kanálu překáží a začíná zmatek.

Otázky pro zapojení do příběhu:

„Co budeme dělat děti? Jak jim pomůžeme?“

Když si děti nebudou vědět rady, zde lze nabídnout typy:

„Má si Bertík půjčit peníze od popeláře?“

„Má jít Bertík s pláčem znovu za maminkou a vyprosit novou desetikorunu?“

„Má tatínek také začít brečet?“

„Mají zavolat hasiče a nechat hledat peníze v kanálu?“

„Má Bertík ukecat pekaře, ať dostane koblížek zdarma, že přinese minci zítra?“

Děti odpovídají.

A z nenadání se otevrou dveře pekařství a v nich stojí pan pekař, který má cukrárnu i pekárnu dohromady a tajně se tam schází rodiče na koňakové špičky s káféčkem. Nikdo se to nesmí dozvědět, ale jednou tam dokonce byla prý i paní učitelka Květa Papoušková a uklouzla po kremroli, když si běžela pro cukr do kakaa. Pekař ve svém obchodě pracuje sám a vstává brzy ráno. Před výlohou teď vidí ubrečeného Bertíka s klečícím tatínkem u kanálu a nad ním popeláře, který mává rukama. U kanálu stojí i starší pán a šfouchá tatínka hůlkou. Okamžitě mu došlo, že se něco stalo. Vyběhne ven a vezme Bertíka s tatínkem do pekárny, kde to po ránu krásně voní. Utře Bertíkovy slzy. Chvilí se drbe na hlavě a poslouchá, jak tatínek koktá něco o zapadlém koblížku v kanálu a snědené desetikorunce cestou do školky. Pak zvedne prst a nabídne jim své řešení.

Otázky pro zapojení do příběhu:

„Děti, co jim může pekař nabídnout? Zkuste uhádnout pomocí správné odpovědi, jen jedno písmenko v sobě skrývá správné řešení, kdo to uhodne?“

- A) Bertík potají s tatínkem ukradne koblihu a rychle uteče.
- B) Půjdou do školky bez koblihy a budou mít hlad.
- C) Pokusí se za koblihu udělat něco pro pekaře.
- D) Kleknou si na kolena před pekařem, zazpívají písničku a koblihu z něj vydyndají.

Děti odpovídají (C Je správně) .

Tatínek se dohodne s pekařem, že by potřeboval ráno v pekařství pomoci a oni, že zase nemají penízky na koblížek. Tak by si mohli sladkost odpracovat. Před školkou to mohou stihnout, mají ještě čas.

Otázky pro zapojení do příběhu:

„S čím asi potřebuje pomoci pekař ve svém obchodě?“

„Co může udělat Bertík a co zase tatínek?“

Děti odpovídají.

Tatínek a pan pekař si mohutně pláclí do dlaní, jako by dali gól a Bertíkovi se rozsvítily oči štěstím a utíkal splnit první úkol, který určitě zvládne úplně sám. Musí totiž pocukrovat sladké buchty a koblihy, ani jednou si neolíznout prst a vydržet jen cukrovat. Byla to dost velká námaha. Tatínek mezitím vyrovnal housky do regálů, vlevo byly ty posypané solí a vpravo ty s mákem. Spletl to jen dvakrát. Bertík potom utíkal nalít mléko kocourovi, trošku mu z misky upil, ale kocourovi to vůbec nevadilo. Pekař mezitím stihl zamést před obchodem, utřít pultík, odnést prázdné bedýnky do skladu, narovnat ubrusky a papírové pytlíky na pečivo. Uf, je toho hodně co se musí ráno v pekařství udělat. Pak si Bertík s tatínkem slavnostně stoupili před pultík. Pan pekař s rukama za zády pečlivě zkontroloval, jak Bertík s tatínkem odvedli svou práci. Pak se otočil, a řekl: „Děkuji vám oběma za spolupráci, opravdu jste mi tu pomohli.“ Vzal igelitový pytlík a do něj dal 2 větší koblihy plněné s nugátem. A tak měl Bertík i tatínek každý jednu koblihu. Bertík byl tak nadšený, že mu jeho kobliha skoro upadla, naštěstí tatínek dělal závodně házenou a tak koblížek chytil těsně před dopadnutím na zem. Skočil po koblize takovou šipku, že se ozval potlesk ve frontě před pekárnou. Bertíkovi se dost ulevilo.

Otázky pro zapojení do příběhu:

„Co myslíte děti, odměnil je pekař poctivě?“

„Myslíte, že 2 větší koblihy stojí více než 1 malý koblížek?“

„Zasloužili si dostat koblihy zadarmo?“

„Zapamatovaly jste si, kolik toho musí pekař ráno udělat, než otevře?“

„Jaký je ten pan pekař člověk?“

Děti odpovídají.

A TO UŽ JE KONEC NAŠEHO PŘÍBĚHU. VÍTE, CO JSME SE DÍKY BERTÍKOVI, TATÍNKOVI A PEKAŘI NAUČILI O SPOLUPRÁCI?

- Dozvěděli jsme se, že spolupráce lidi spojuje.
- Je skvělé, že pomáhat si navzájem a spolupracovat, mohou i děti s dospělými.
- Víme, že kobliha stojí zhruba 10 Kč.
- Dozvěděli jsme se, že není správné řešit ztrátu peněz pláčem, či škemráním, ale musíme si umět poradit, vzájemně spolupracovat a pomoci si.
- Poučili jsme se, že je lepší, aby Bertík nosil svou minci jinde než v ruce, například v kapse, nebo v peněženke.
- Víme dokonce, co všechno musí udělat pekař, než otevře obchod a co v něm všechno najdeme.